

30

Meidän pihalla on aina kavereita!

- 3 Pääkirjoitus
- 10 PUHEENAIHE
Torkkuvoimaa!
- 12 Juurevaa kokojyvää
- 18 Teatteri tien päällä
- 24 TERVEYS
Sähköä aivoihin
Vaarallinen kansantauti
- 30 ASUMINEN
Tilaa ihmisille
- 36 Kahden mantereiden välillä

- 40 PUUTARHA
Pionimeressä
Iloiset väripilkut
Punainen, valkoinen, raidallinen, keltainen
Arka kaunotar
- 50 Hylätyt kasarit
- 56 ELÄMÄN KAARELLA
Maaseudun saarnamies
- 62 RUOKA
Vohvelikioski on auki
- 72 KÄSITYÖT
Kepeästi kesämiellä
Käy katteeksi
- 82 Alasimen ääressä

10

Nokosilla jaksaa

50

Rykmentti jäi rajan taa.

JOKA KUUKAUSI

- 6 Asiasta toiseen
- 9 Pikkupojan elämää
- 23 Kirjan kannet auki
- 29 Elämäntilanteita
- 35 Terveisin
- 60 Hetki
- 70 Iloksi
- 80 Pieniä tarinoita
- 88 Ristikko
- 89 Papin päiväkirja

12

Sarvesta härkää, juuresta leipää.

70

Yrttiruukku kiipesi jakkaralle.

40

Voiko olla elämää ilman pionia?

72

Pitsiä sukkiin.

Kannen kuva Jaakko Kilpiäinen.
Seuraava Kodin Pellervo ilmestyy 15.5.,
Maatilan Pellervo ilmestyy 9.5.

Vastaava päätoimittaja
Teemu Pakarinen
Puh. 050 544 6457

Toimituspäällikkö
Johanna Westersund
Puh. 040 590 4590

Ulkoasu
Minna Aho AD
Puh. 040 156 9162
Kaija Rinkinen
Puh. (09) 4767 5561

Tilaukset ja
osoitteen muutokset
Puh. 020 413 2636
tilaukset@pellervo.fi

Kestotilaus
Kodin Pellervo 81,90 €

Tilaaajien e-arkisto
pellervo-e-lehdet.fi

Ilmoitusten myynti
Agrimedia Oy
Tanja Forsman
Puh. 040 539 3089

Toimitus
PL 77 (Simonkatu 6)
00101 Helsinki
(09) 476 7501 (vaihde)
sähköpostiosoite
kodinpellervo@pellervo.fi

Henkilökohtaiset sähköpostit
etunimi.sukunimi@pellervo.fi

Julkaisija
Pellervo-Media Oy
www.kodinpellervo.fi

Pellervo on Aikakauslehtien
Liiton jäsenlehti

ISSN 1456 7210

Pellervo vastaa vain tilattujen
kirjoitusten ja kuvien
säilyttämisestä ja
palauttamisesta.

Painopaikka

Tämän lehden tilaajarekisteriä
voidaan käyttää
suoramarkkinointitarkoituksiin.

Johanna Westersund
johanna.westersund@pellervo.fi

Kovat lääkkeet

Kylläpä tuo oli taas pitkä! Talvi meinaan. Vaikka aikaa tuntuu kiiruhtavan vuosi vuodelta nopeammin, talvet eivät lyhene. Pimeää painaa monia, itsekin kuulun heihin, joilla mustan kauden läpi rämpiminen kävi työstä. Selviytymiskeinot ovat jokaisella omansa. On kuorolaulua, yhdistystoimintaa, konsertteja, elokuvia, urheilua, leipomista, tanssia, tietokilpailuja, lukemista, kynttilän valossa ja uunin kyljessä istumista. Yhden konstin varassa ei kevään puolelle päästäkään, useampia niitä pitää olla päällekkäin.

Moni on ottanut käyttöön myös tiukat tropit: kylmän ja kuuman. On se kummallista, miten hyisesä vedessä pistäytyminen voi tehdä niin hyvän olon! Sitä kulkee, no pimeässäpä tietysti, hartiat kohotettuna korviin, joissa viima vinkuu. Räntä piiskaa poskia. Tie on liukas, joten rennon lantion keinunnan voi unohtaa.

PUKHUONEESEEN JÄÄ raskas kostea palttoo kuin joutava kuori, kun ihminen saa nousta lauteille. Siellä sitä istutaan vierekkäin, tutut ja vieraat. Ja tutuksi tullaan, vaikka tittelit ja nimetkin ovat jääneet tampuurin puolelle. Ilkosen alastomana voi luontevasti jutella naapureiden tai vaikka turistien kanssa ajankohtaisista asioista, kepeään tyyliin toki. Kun kiuas sihahtaa, sanat harvenevat. Antaa löylyn puhua.

Jäsenet pehmenevät, mielen kiristävät langatkin alkavat höyryssä oieta. Kun kiuas on aikansa puhissut, ihminen laskeutuu lauteilta. Ja ihmettelee, että ihan tosissaanko sitä aikoo takaisin tuonne viimaan, jonka selässä räntä viuhuu. Jokin sinne vain vetää.

Pipo on todella mukava vetää päähän. Lipokkaissa tai asiallisissa avantotossuissa inehmo sitten, jälleen liukkautta varoen, alkaa lähestyä laituria. Vitkastella ei auta, mutta kiirehtiäkään ei parane. Tämä asia ottaa oman aikansa. On ehkä pakko sananen päästä: "Kaikeaa se teettää, tuonneko minä tosiaan meinaan?"

JA SITTEN ei muuta kuin jäiseen syliin! Siinä halailussa on voimaa. Puraisu on melkoinen. Avannosta ylös nouseminen on yhtä aikaa kankeaa ja sutjakkaa. Pian kiire jää. Lämmin hulvahtaa kaikkialle.

Vaikka jäät ovat lähteneet tai lähdössä, vedet ovat vielä pitkään ihanan viileitä. Nyt on kaikista herkuin aika pulikoimiseen. Ilta on valoisa, mustarastaat huhuilevat, eikä pipoakaan aina tarvita. Veden syyleily on tiukka. Se ei kirpaise yhtä kipeästi kuin talvella, mutta yhtä autuaan olon se antaa.

s. 56

” Muistan, kuinka
viisivuotiaana olin mukana,
kun uitimme bevosemme
lähisaareen. ”

